

ISTEN HÍVÁSA!

Pecznyík Pál

Istenhez száll hálaimám,
ki arra méltatott engem,
Lelke által ihletetten,
verseit mind, lejegyezzem.

Soha nem tudom előre,
mikor jő a vers – gondolat,
mint méltatlan írődeák,
leírom azt, mit Lelke ad.

Többször nappal, néha éjjel,
sorakoznak versmondatok,
drága lelkek mentésénél,
ma nincsen fontosabb dolog!

Mint méltatlan közvetítő,
verseit mind, tovább adom,
hisz azokból, egy sem enyém,
Atyáméi, tőle kapom.

Vers által is hívogathat
akkor is, ha már nem leszek,
hívására hozzá jutnak
aggok, ifjak és gyermekek.

Nem a versíró a fontos,
hanem Ő, a verset adó,
övéi: üdv – ruhát kapnak,
fehérebbet, mint itt, a hó.

Pecznyík Pál
Celldömölk
2009. V. 22.